

Paaskedag 1932.

Kære Venner!

Fjerdelig Tak for Jeres sidste Brev med den lille Opmin-
dring, som udsag ham paa min Fødselsdag og paa en Tid,
hvor min Sjæl led Smerte, og derfor glædede mig dobbelt.

Man maa jo tage sig til Hovedet, naar man gennemgaar
alle de Brevs, der bliver behandlet allerede i første Hæfte, og
sætte sig ned, naar de kommer, vil tage imod alt det.

Man vil nok alle paa større el. mindre Slagfælde, men
paa den med Markis, alt det falske, usande og løselige,
der findes her paa Jorden saa et bedre Rige kan opstaa.

Naar man først en lille Smule Bevidsthed om et højere
Liv, da ser man først hvor løsligt al Ting er, og det er meget
værdigt at lide bevidst end ubevidst. Hvad maa ikke de lide,
saa ser de mindste Eukelheder. Ja, maaske vil de, der nu
synes tilhængere af en ny Kulte blive de første Modstandere.
Men er ikke ogsaa vi kommen for at forkynde Sandheden,
saa Guds Rige kan opstaa paa Jorden?

Jeg skal, naar jeg bliver oplyst paa Jorden, drage alle
til mig. - Er vi ikke alle disciple for hvem den hellige
Ånd er indslippet, naar vore Sjæle ringes og forster?
Tiden er nu som dengang. Er ikke den hellige Ånd,

en Kraft som virker endnu og ved hvis Hjælp man
skulde oprejsse Kristus og se Gud. Sandheden vil de alle
Tider være den samme. Skal ikke vi for Opstandelsen
Noget gennemgaa mange Lidelser. Vi skal for alt
blive Naturlig aflagge mange Pjæ og mange Laster, og give
man maa lides, for man faar Lov at betrede "Paradisets
Have", saa man ikke skal blive jagt ud.

Guds Lov for Tjensten, som Beskyttelsesmiddel, og for
alt hvad man gennem den har lært. Og Tak for Troen
og Glæden som altid kommer, naar jeg trænger til den.

Og hermed ønsker jeg fem begge en rigtig
gladelig Paaske, i Haab om at faa en Bog
besvaret, naar den er færdig.

Kærlig Farsen

Marie Farsen.